

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **G. s. r. o., so sídlom: V.**, IČO: X., proti odporcovi: **E. a. s., so sídlom: T.**, IČO: X., zastúpený: H. & P., s. r. o., advokátska kancelária so sídlom: Š., IČO: X., **o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia**, vedenej na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 8Cb/158/2010, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/6/2012-333 zo dňa 1. marca 2012, v časti, ktorou bol zmenený rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 8Cb/158/2010-284 zo dňa 14. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/6/2012-333 zo dňa 1. marca 2012 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany ako súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 8Cb/158/2010-284 zo dňa 14. 11. 2011 zamietol návrh navrhovateľa zo dňa 09. 09. 2010, prvostupňovému súdu doručený dňa 20. 09. 2010, ktorým sa domáhal určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu, konaného dňa 17. 06. 2010, prijatého v rámci bodu č. 2 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým riadne valné zhromaždenie odporcu volí predsedu valného zhromaždenia Ing. P. F., zapisovateľa Ing. I. I., overovateľov Ing. P. I. a Ing. J. R. a osobu poverenú sčítaním hlasov Ing. A. P., ďalej uznesenia prijatého v rámci bodu č. 3 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým riadne valné zhromaždenie odporcu schvaľuje riadnu individuálnu účtovnú závierku za rok 2009 tak, ako ju predložilo predstavenstvo spoločnosti a schvaľuje návrh predstavenstva na úhradu straty za rok 2009 nasledovne: položky výplata dividend, prídely do sociálneho fondu, prídely do štatutárnych a ostatných fondov, úhrada straty minulých období v hodnote 0,-- eur, prevod

za neuhradenú stratu minulých rokov v hodnote -1 156 542,87 eur, ďalej uznesenia prijatého v rámci bodu č. 4 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým riadne valné zhromaždenie odporcu schvaľuje návrh predstavenstva na zmenu Stanov spoločnosti a ich celkové nové znenie, ako aj uznesenia prijatého v rámci bodu č. 5 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým riadne valné zhromaždenie odporcu schvaľuje na výkon auditu za rok 2010 audítorskú spoločnosť F., spol. s r. o., M.M. Neplatnosti uznesení č. 1 až 4 sa navrhovateľ domáhal na tom základe, že k dátumu konania riadneho valného zhromaždenia boli členovia predstavenstva zvolení do svojich funkcií na základe rozhodnutia dozornej rady nasledovne: Ing. I. I., člen predstavenstva k 26. 06. 2002, Ing. P. I., predseda predstavenstva k 01. 06. 2006, Ing. M. M., člen predstavenstva k 17. 04. 2007.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (*ďalej len „O. s. p.“*) tak, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 626,54 eur, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu v lehote do troch od právoplatnosti rozsudku.

Na základe dokazovania vykonaného výsluchom zástupcov navrhovateľa a odporcu, predsedu predstavenstva odporcu a oboznámením sa s listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, prvostupňový súd v skutkových záveroch zhrnutých v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na to, že navrhovateľ sa riadneho valného zhromaždenia odporcu, konaného dňa 17. 06. 2010 nezúčastnil a ani nepodal protest do zápisnice. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 131 ods. 1 až 5, § 180 ods. 1 až 5, § 183, § 184 ods. 1 až 8, § 184a ods. 1 písm. a/ až d/, § 185 ods. 1, ods. 2, § 187 ods. 1, § 192 ods. 1, ods. 2, § 194 ods. 1 a § 201 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka (*ďalej len „ObchZ“*).

Vo vzťahu k otázke aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní z hľadiska naplnenia ust. § 183 v spojení s § 131 ObchZ, súd prvého stupňa konštatoval, že ku dňu konania valného zhromaždenia navrhovateľ bol akcionárom odporcu a žalobu podal v zákonnej lehote podľa § 131 ods. 1 ObchZ.

V ďalšom sa súd v odôvodnení svojho rozsudku venoval spôsobu voľby a odvolávania členov predstavenstva odporcu tak, ako ich na dozornú radu odporcu delegujú stanovy

odporcu v článku X bod 6 písm. A/, podľa ktorého „dozorná rada volí a odvoláva členov predstavenstva a určuje predsedu predstavenstva“. Poukázaním na znenie § 194 ods. 1 veta druhá ObchZ, súd prvého stupňa považoval spôsob, akým dozorná rada volí a odvoláva členov predstavenstva, za predpoklad platného delegovania tejto pôsobnosti z valného zhromaždenia na dozornú radu. Poukázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrené v jeho rozhodnutí publikovanom pod R 58/1998, v zmysle ktorých v prípade delegovanej pôsobnosti voľby a odvolania člena predstavenstva na dozornú radu, ak stanov neobsahujú spôsob voľby a odvolania člena predstavenstva, tak sú stanov v tejto časti v rozpore so zákonom a potom platí, že členovia predstavenstva akciovej spoločnosti sú volení a odvolávaní valným zhromaždením. Dozorná rada je v zmysle § 194 ods. 1 ObchZ oprávnená voliť a odvoláva členov predstavenstva v súlade s § 187 ods. 1 písm. c/ a § 194 ods. 1 ObchZ, ak to stanov akciovej spoločnosti určia, vrátane spôsobu voľby a odvolávania členov predstavenstva. Táto určitosť pozostáva z úpravy toho, kto a akým spôsobom navrhuje voľbu a odvolanie členov predstavenstva, lebo pravidlá rozhodovania dozornej rady sú uvedené v § 201 ods. 3 ObchZ. Keďže článok X bod 6 písm. A/ stanov odporcu neurčuje spôsob voľby a odvolávania predstavenstva dozornou radou, a teda nie sú splnené zákonné predpoklady delegovania pôsobnosti z valného zhromaždenia na dozornú radu v stanovách odporcu, ostala pôsobnosť voľby a odvolania členov predstavenstva v zmysle vyššie uvedeného valnému zhromaždeniu v súlade s § 187 ods. 1 písm. c/ ObchZ. Súd prihliadol z úradnej povinnosti ex offio na neplatnosť stanov v tejto časti pre ich rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (*d'alej len „OZ“*) a považoval ich v tejto časti za nulitné, čiže bez právnych účinkov. Súčasne však uviedol, že otázkou platnosti alebo neplatnosti rozhodnutia dozornej rady o voľbe aktuálnych členov predstavenstva odporcu sa za analogického použitia inštitútu neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia zaoberať nemohol, a to z dôvodu, že zákonom stanovená prekluzívna lehota, týkajúca sa práva domáhať sa neplatnosti tejto voľby, už uplynula.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, spočívajúcej v tvrdení, že na riadnom valnom zhromaždení sa zúčastnili tretie osoby, ktoré nemožno považovať za osoby, ktoré sú členmi predstavenstva a ktorým zákon ukladá v súlade s § 180 ods. 1, ods. 3 ObchZ poskytnúť akcionárovi na požiadanie na valnom zhromaždení úplné a pravdivé informácie a vysvetlenia, mal súd za nepochybne preukázané, že navrhovateľ sa konania riadneho valného zhromaždenia nezúčastnil, nevyužil zákonnú možnosť na podanie úplných a pravdivých

informácii a rovnako nevyužil zákonnú možnosť podať protest do zápisnice súdu. Z výsluchu predsedu predstavenstva odporcu súdu vyplynulo, že navrhovateľ sa minimálne od roku 2006 valných zhromaždení odporcu nezúčastňuje a tým riadne nevykonáva práva akcionára.

Navrhovateľ tiež namietal náležitosti dokumentu označeného ako riadna individuálna účtovná závierka za rok 2009 (č. l. 68 - 74) pod bodom 3 uznesenia VZ, v ktorom absentujú náležitosti § 17 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. c/ zákona o účtovníctve, a to podpisový záznam štatutárneho orgánu alebo člena predstavenstva účtovnej jednotky alebo podpisový záznam fyzickej osoby a podpisový záznam osoby zodpovednej za jej zostavenie a osoby zodpovednej za vedenie účtovníctva. Súd v tejto súvislosti poukázal na výkaz ziskov a strát na č. l. 68 súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že účtovná závierka bola riadne podpísaná zákonom stanovenými osobami, kým poznámky ako súčasť riadnej účtovnej závierky, podpis štatutárneho orgánu – predstavenstva, neobsahovali a neobsahovali ani podpisy členov predstavenstva zapísaných v obchodnom registri, ktorých navrhovateľ rozporoval. Uviedol, že ide o formálny a odstrániteľný nedostatok s tým, že základná náležitosť uvedená v zákone – poznámky, bola splnená, z dôvodu ktorého absencia tohto nedostatku nemôže mať vplyv na neplatnosť dokumentu.

Ďalšie tvrdenia navrhovateľa o tom, že výročná správa za rok 2009 (č. l. 93 až 108) nebola výročnou správou a nespĺňa zákonom stanovené náležitosti, súd vyhodnotil za nepreukázané. Uviedol, že výročná správa bola overená audítorom dňa 30. 04. 2010 v súlade s § 20 ods. 1 zákona o účtovníctve (č. l. 102 - 104) a následne bola predložená predstavenstvom odporcu na prerokovanie valného zhromaždenia konaného dňa 17. 06. 2010. Zo zápisnice z konania valného zhromaždenia na č. l. 50 spisu mal súd za zrejmé, že výročná správa odporcu za rok 2009 bola prerokovaná pred samotným hlasovaním o schválení riadnej účtovnej závierky. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami navrhovateľa o formálnych nedostatkoch v rozpore so zákonom o účtovníctve, pretože tieto z predložených listinných dôkazov nevyplývajú, naopak, predmetné dokumenty základné zákonom vyžadované náležitosti obsahujú.

Rovnako vo vzťahu k námietkam navrhovateľa voči formálnym náležitostiam účtovných dokumentov, súd nezistil taký rozpor so zákonom, ktorý by mohol obmedziť právo navrhovateľa ako akcionára. Konštatoval, že navrhovateľ ako akcionár dlhodobo nevyužíva

svoje právo akcionára tým, že sa nezúčastňuje na riadnom valnom zhromaždení odporcu, vrátane riadneho valného zhromaždenia konaného dňa 17. 06. 2010, ktorá skutočnosť vyplýva z predloženej prezenčnej listiny.

Poukazom na § 131 ods. 2 ObchZ súd zdôraznil, že predpokladom vyslovenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia je len také porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov, ktoré mohlo obmedziť práva akcionára, ktorý sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia domáha.

Na podklade vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že voľbou orgánov valného zhromaždenia k obmedzeniu žiadnych práv navrhovateľa ako akcionára odporcu nedošlo. Voľba orgánov valného zhromaždenia je prejavom vôle akcionárov na tomto valnom zhromaždení, pričom samotnou voľbou týchto orgánov podľa názoru súdu k obmedzeniu akcionárskych práv navrhovateľa nedošlo. Poukázal na účel ust. § 131 ods.2 ObchZ, ktorým je obmedzenie dôvodov neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, keď aj v prípade zistenia porušenia zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov vo vzťahu k rozhodnutiu valného zhromaždenia, nebude daný dôvod neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia v každom prípade, ale len za predpokladu obmedzenia práv aktívne legitimovanej osoby.

V ďalšom súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 112/01 a uviedol, že v danom prípade sa uznesenie o neplatnosti valného zhromaždenia netýka zmeny stanov upravujúcich voľbu členov predstavenstva a nových členov predstavenstva a ani spôsobu zvolávania valného zhromaždenia. Uviedol, že na rozdiel od právnej úpravy platnej do 31. 12. 2001, od 01. 01. 2002 sa novelou Obchodného zákonníka č. 500/2001 Z. z. zúžila možnosť akcionára domáhať sa určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia iba na prípady, keď namietané porušenie mohlo obmedziť jeho práva akcionára. Tento zužujúci výklad bol prijatý z dôvodu právnej istoty odporcu ako obchodnej spoločnosti pre prípad, keď síce bol porušený zákon pre neúplnosť stanov odporcu, týkajúci sa voľby členov predstavenstva, avšak v prípade, ak nedôjde k doplneniu stanov odporcu platí, že členovia predstavenstva sú volení valným zhromaždením. V tejto súvislosti však dodal, že možnosť namietat túto voľbu už uplynula vzhľadom na uplynutie trojmesačnej prekluzívnej lehoty na uplatnenie práva týkajúcej sa predmetnej voľby. V závere uvedeného súd konštatoval, že odporca síce porušil zákon, ale toto porušenie sa netýka ani obsahu

napadnutých uznesení, ani postupu pri zvolávaní valného zhromaždenia, a preto nemôže mať za následok určenie ich neplatnosti. Súd nakoniec zdôraznil, že predmetom jeho preskúmačej povinnosti nebola otázka voľby členov predstavenstva, ale akceptoval len tú skutočnosť, že valné zhromaždenie zvolalo predstavenstvo odporcu zapísané v obchodnom registri v trojčlennom zložení v súlade s článkom XI ods. 2 stanov odporcu, a teda, že valné zhromaždenie bolo zvolané na to zo zákona oprávneným orgánom. Konštatujúc, že porušenie práv navrhovateľa ako aktívne legitimovanej osoby na podanie žalobného návrhu v predmetnom konaní nezistil, návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, prejednávúc odvolanie v intenciách § 212 ods. 1 O. s. p., na pojednávaní nariadenom podľa § 214 O. s. p., svojím rozsudkom č. k. 26Cob/6/2012-333 zo dňa 01. 03. 2012, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že uznesenie riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010, prijaté v rámci bodu č. 3 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým: „Riadne valné zhromaždenie spoločnosti E., a. s., so sídlom T., IČO: X., schvaľuje riadnu individuálnu účtovnú závierku za rok 2009 tak, ako ju predložilo predstavenstvo spoločnosti a schvaľuje návrh predstavenstva na úhradu straty za rok 2009 takto:

Položka	hodnota €
Výplata dividend	0
Prídel do sociálneho fondu	0
Prídel do štatutárneho a ostatných fondov	0
Úhrada straty minulých období	0
Prevod na neuhradenú stratu min. rokov	- 1.156.542,87
Spolu	- 1.156.542,87 ⁶

je **n e p l a t n é**,

rovnako je **n e p l a t n é** aj uznesenie riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010, prijaté v rámci bodu č. 4 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým: „Riadne valné zhromaždenie spoločnosti E., a. s., so sídlom T., IČO: X.X., schvaľuje návrh predstavenstva na zmenu Stanov spoločnosti a ich celkové nové znenie“, ako aj uznesenie riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010 prijaté v rámci bodu č. 5 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, ktorým:

„Riadne valné zhromaždenie spoločnosti E., a. s., so sídlom T., IČO: X., schvaľuje na výkon auditu za rok 2010 audítorskú spoločnosť F., s. r. o., M. M., č. licencie SKAU 783“.

V zostávajúcej časti odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní pred odvolacím súdom, ktorý zotrvajúc na obsahu podaného odvolania zdôraznil, že odporca nemá platne kreované predstavenstvo a jeho valné zhromaždenia sú zvolávané neoprávnenými osobami. Tieto na valnom zhromaždení predkladajú listiny, ktoré nie sú oprávnené podpisovať. Porušenie svojich akcionárskych práv vidí navrhovateľ v tom, že má právo zúčastňovať sa riadne zvolaných valných zhromaždení, na ktorých by boli predkladané listiny riadne zvolenými členmi predstavenstva. Na valných zhromaždeniach má tiež právo od členov predstavenstva žiadať k predloženým dokumentom informácie, na základe ktorých by sa mohol rozhodnúť, ako bude na valnom zhromaždení hlasovať. Rozhodnutie dozornej rady o voľbe členov predstavenstva považuje navrhovateľ za nulité bez toho, aby sa akcionár musel jeho neplatnosti dovolávať.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní pred odvolacím súdom poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ zasadnutia valných zhromaždení odporcu ignoruje, pričom od kompetentných nepožaduje informácie o spoločnosti, preto mu nie je známe, aké jeho práva by mali byť ohrozené alebo porušené.

Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím prvostupňového súdu, ktorý po právnej stránke správne vyhodnotil, že delegácia kompetencie valného zhromaždenia týkajúca sa voľby a odvolávania členov predstavenstva je v stanovách odporcu ošetrovaná neplatne. Poukázal na ust. § 194 ods. 1 ObchZ, z ktorého vyplýva, že delegovanie uvedenej kompetencie z valného zhromaždenia na dozornú radu je možné výlučne v prípade, ak stanovy určia aj spôsob voľby a odvolávania členov predstavenstva dozornou radou. Stanovy v zmysle citovaného ustanovenia zreteľne stanovujú požiadavku, aby stanovy výslovne určovali spôsob voľby a odvolávania členov predstavenstva akciovej spoločnosti, na základe čoho prijal záver, že uvedenú delegovanú kompetenciu dozornej rady nie je možné procesne realizovať len na základe všeobecnej úpravy pravidiel rozhodovania dozornej rady vyplývajúcej zo zákona (§ 201 ods. 3 ObchZ). Zdôraznil, že pod spôsobom voľby

a odvolávania členov predstavenstva je potrebné rozumieť výslovné určenie, kto a akým spôsobom navrhuje voľbu alebo odvolanie členov predstavenstva. Ak stanovy takéto určenie spôsobu voľby členov predstavenstva dozornou radou explicitne neupravujú, sú v časti delegovania neplatné. Poukázaním na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod R 58/1998, odvolací súd uviedol, že právomoc voľby a odvolávania členov predstavenstva zostáva na valnom zhromaždení. Odvolací súd ďalej poukázal na neplatnosť stanov odporcu v časti článku X bod 6 písm. A/, a to vzhľadom na to, že tieto v žiadnom zo svojich ustanovení spôsob voľby a odvolávania členov predstavenstva výslovne neurčujú. Uviedol, že delegovanie uvedenej kompetencie predmetným článkom na dozornú radu bez súčasného určenia pravidiel voľby a odvolávania členov predstavenstva, je v rozpore s kogentným ustanovením § 194 ods. 1 ObchZ, z dôvodu ktorého je v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom absolútne neplatné. Pokiaľ dozorná rada odporcu za takejto situácie zvolila do funkcie členov predstavenstva Mgr. I. I., Ing. P. I. a Ing. M. M., ide o rozhodnutie bez akýchkoľvek právnych účinkov, a to vzhľadom k tomu, že dozorná rada odporcu tak rozhodla nad rámec svojej kompetencie zverenej zákonom alebo stanovami. Pokiaľ menovaní členovia predstavenstva, zapísaní v obchodnom registri, do svojej funkcie neboli zvolení valným zhromaždením, potom tieto osoby nezastávali funkcie členov predstavenstva a neboli preto ani oprávnené zvolať valné zhromaždenie odporcu konané dňa 17. 06. 2010. Keďže predmetné valné zhromaždenie bolo zvolané osobami nevykonávajúcimi funkciu členov predstavenstva, zvolanie valného zhromaždenia uvedenými osobami prebehlo v rozpore s ust. § 194 ods. 2 ObchZ a valné zhromaždenie sa konalo v rozpore s ust. § 184 ods. 2 ObchZ. Z dôvodu, že súd prvého stupňa pri posudzovaní legálnosti konania predmetného valného zhromaždenia dospel k opačnému záveru, mal odvolací súd za to, že tento právny záver prvostupňového súdu je nesprávny. Odvolací súd poukázal na to, že v zmysle § 180 ods. 3 prvej vety ObchZ, predstavenstvo je povinné každému akcionárovi poskytnúť na požiadanie na valnom zhromaždení úplné a pravdivé informácie a vysvetlenia, ktoré súvisia s predmetom rokovania valného zhromaždenia. Poukázal tiež na to, že predmetné ustanovenie je zahrnuté v druhej časti, hlava I, diel V, oddiel 3 zákonnej úpravy práv akcionára obsiahnutej v Obchodnom zákonníku a vyplýva z neho povinnosť členov predstavenstva zúčastniť sa valného zhromaždenia, aby uvedené právo akcionára bolo realizovateľné. V prejednávanom prípade sa však zasadnutia zvolaného valného zhromaždenia nezúčastnil žiaden legitímne

zvolený člen predstavenstva, pretože odporca takýchto členov z vyššie uvedených dôvodov ani nemá.

Odvolací súd v ďalšom poukázal na základné práva každého akcionára, vyplývajúce z § 180 ods. 1 ObchZ, medzi ktoré nesporne patrí jeho právo zúčastniť sa na valnom zhromaždení. Musí sa ale jednať o valné zhromaždenie zvolané zákonným spôsobom. Valné zhromaždenie však v predmetnom prípade v rozpore s § 184 ods. 2 ObchZ nebolo zvolané predstavenstvom odporcu, v dôsledku čoho bolo uvedené akcionárske právo navrhovateľa porušené. Ide o skutočnosť, ktorá v zmysle § 183 v spojení s § 131 ods. 2 ObchZ legitimovala navrhovateľa na podanie predmetnej žaloby, keďže porušenie zákona pri zvolávaní valného zhromaždenia na to neoprávnenými osobami malo za následok priame porušenie práva akcionára zúčastniť sa riadneho valného zhromaždenia.

Vo vzťahu k procesu schvaľovania riadnej individuálnej účtovnej závierky, ktoré bolo tiež predmetom napádaného rozhodnutia valného zhromaždenia, odvolací súd uviedol, že toto malo podľa § 192 ods. 1 ObchZ predložiť valnému zhromaždeniu predstavenstvo, keďže však odporca riadne zvolené predstavenstvo nemá, nemožno ani riadnu individuálnu účtovnú závierku považovať za predloženú na to oprávneným orgánom odporcu.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd prvostupňový rozsudok zmenil tak, že návrhu navrhovateľa vyhovel s výnimkou tej jej časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal aj určenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia odporcu, ktorým boli zvolené orgány valného zhromaždenia. V tejto časti odvolací súd považoval závery súdu prvého stupňa, ktoré ho viedli k zamietnutiu žaloby, za správne a v plnom rozsahu na ne poukázal.

O náhrade trov konania prvostupňového i odvolacieho súdu rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 142 ods. 3 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý bol v konaní úspešný v rozhodujúcej časti, priznal náhradu trov v celkovej sume 1 018,18 eur (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 819,18 eur a iných trov 199,-- eur).

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 24. 05. 2012.

Proti tomuto rozsudku v časti, ktorou bol zmenený rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 8Cb/158/2010-284 zo dňa 14. 11. 2011 a súvisiacej časti, týkajúcej sa trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie odporca (č. 1. 364 - 373), argumentujúc tým, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), súčasne že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Dovolateľ odvolaciemu súdu vytkol, že pri svojom rozhodovaní prihliadol na skutočnosti, ktoré neboli navrhovateľom tvrdené pred súdom prvého stupňa. Namietol odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, majúc za to, že odvolací súd v ňom náležite nezdôvodnil, v čom vidí neprípustnosť článku V odsek 12 stanov odporcu, upravujúceho zvolanie dozornej rady akcionárom, resp. v čom podľa jeho názoru spočíva nedostatočnosť tejto úpravy a kde vidí nemožnosť akcionára iniciovať zvolanie dozornej rady a dať návrh na voľbu a odvolanie predstavenstva. Dovolateľ má za to, že ak podľa stanov môže akcionár, ktorý má požadovaný počet akcií, zvolať dozornú radu a navrhnúť jej program, potom môže navrhnúť aj voľbu a odvolanie členov predstavenstva, rovnako ako môžu akcionári podľa § 181 ods. 1 ObchZ požiadať o zvolanie valného zhromaždenia a navrhnúť jeho program. Odvolaciemu súdu tiež vytkol, že sa vôbec nevysporiadal s tým, prečo v prípade valného zhromaždenia všeobecná úprava práva akcionára žiadať o jeho zvolanie a podávať návrhy stačí, ale v prípade dozornej rady takáto úprava nepostačuje. Tvrdí, že vyslovenie záverov o nesplnení požiadavky zákona v zmysle § 194 ods. 1 ObchZ by bolo opodstatnené vtedy, ak by stanovy ustanovenia o možnosti akcionára zvolať zasadnutie dozornej rady neobsahovali vôbec, čo však nie je prejednávaný prípad.

Dovolateľ odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že vykladal zákon v rozpore so všeobecnými pravidlami výkladu definovanými právnou teóriou, ako aj s Ústavným súdom Slovenskej republiky. Poukázal na jeho nález sp. zn. III. ÚS 341/07 z 01. 07. 2008 a vo vzťahu k ust. § 194 ods. 1 ObchZ vyslovil názor o arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, pretože súd v ňom odporcovi ukladá povinnosť, aby v stanovách definoval konkrétne pravidlo, hoci táto povinnosť mu zo žiadneho normatívneho právneho aktu nevyplýva. Takýto postup je aj porušením princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva, pretože pokiaľ súd svojím rozsudkom vytvára normu, nie je možné žiadať od odporcu ako subjektu práva, aby

takýto názor súdu predvídal a konal v konformite s ním. Dovolateľ ďalej vyslovil názor, že zákonodarca nemal záujem zaviesť do stanov spoločností, ktorých predstavenstvo volí a odvoláva dozorná rada, osobitnú úpravu procesu zvolávania a rozhodovania dozornej rady v prípadoch voľby a odvolania členov predstavenstva dozornou radou popri všeobecnej úprave zvolania a rozhodovania dozornej rady v iných otázkach. Ak by to tak bolo, zákonodarca by takúto osobitnú úpravu zaviedol sám v Obchodnom zákonníku aj v prípade, ak predstavenstvo volí a odvoláva valné zhromaždenie. Vo vzťahu k rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. Obdo V 23/97 zo dňa 20. 02. 1998), ktoré odvolací súd vo svojom rozhodnutí cituje, dovolateľ namietol, že toto vychádza z odlišného skutkového stavu.

Vo vzťahu k odvolacím súdom uvádzanému dôvodu čiastočnej neplatnosti stanov odporcu pre rozpor so zákonom, spočívajúcemu v tom, že stanovy odporcu neobsahujú úpravu spôsobu voľby a odvolávania členov predstavenstva dozornou radou, dovolateľ vyslovil názor, že spôsob voľby a odvolania členov predstavenstva dozornou radou, vrátane určenia, kto a akým spôsobom navrhuje voľbu alebo odvolanie členov predstavenstva, je možné zistiť výkladom všeobecných ustanovení stanov, týkajúcich sa fungovania dozornej rady odporcu v spojení s článkom V odsek 11 (v čase rozhodovania súdu odsek 12) stanov odporcu. Z predložených stavov odporcu má za zrejmé, že tieto upravujú, kto (akcionári s 10%-ným podielom na základnom imaní spoločnosti) a akým spôsobom navrhuje voľbu a odvolanie členov predstavenstva (písomnou žiadosťou doručenou na adresu spoločnosti, ktorá musí obsahovať program, ktorý má dozorná rada prerokovať, t. j. návrh zmien v obsadení predstavenstva), pričom zachovávajú právo akcionárov navrhovať voľbu a odvolanie členov predstavenstva dozornou radou. S poukazom na uvedené má dovolateľ za to, že stanovy odporcu úpravu spôsobu voľby a odvolania členov predstavenstva dozornou radou obsahujú, a preto v časti delegácie kompetencie kreovania predstavenstva na dozornú radu nie sú v rozpore so zákonom, a teda sú platné.

V ďalšom dovolateľ poukázal na to, že rozhodnutia dozornej rady, ktorými boli zvolení jednotliví členovia predstavenstva odporcu, neboli relevantným spôsobom a včas napadnuté, pretože ak dozorná rada v rámci delegovanej kompetencie zvolila predsedu predstavenstva ešte v roku 2006, bolo možné takúto voľbu pre tvrdý rozpor so stanovami, resp. so zákonom napadnúť v lehote 3 mesiacov od predmetnej voľby (resp. odo dňa, keď sa

navrhovateľ o nej mohol dozvedieť, t. j. odo dňa zápisu do obchodného registra). Po uplynutí uvedenej lehoty nie je možné rozhodnutia dozornej rady, ktorými boli zvolení jednotliví členovia predstavenstva, napádať, a teda je potrebné považovať ich za platné. Vzhľadom na uvedené dovolateľ považuje za nesprávny záver odvolacieho súdu o tom, že osoby takto zvolené za členov predstavenstva, funkcie členov predstavenstva nezastávali, a preto neboli oprávnené ani zvolať valné zhromaždenie odporcu zo dňa 17. 06. 2010.

Dovolateľ tiež poukazuje na to, že predmetom uznesenia valného zhromaždenia, určenie neplatnosti ktorého bolo predmetom konania, nebola voľba členov predstavenstva, preto posudzovaním platnosti voľby členov predstavenstva dozornou radou po uplynutí lehoty na napadnutie samotnej voľby, by dochádzalo k obchádzaniu zákona a zároveň by bola spochybňovaná právna istota v spoločnosti.

Poukázaním na znenie § - u 131 ods. 2 ObchZ dovolateľ namietol, že zo žaloby, z prednesov navrhovateľa, ani ním navrhnutých dôkazov pred súdom prvého stupňa nie je zrejmé, v čom konkrétne mohli byť napádanými uzneseniami ohrozené práva navrhovateľa ako akcionára. Má za to, že navrhovateľ len všeobecne tvrdil, že boli dotknuté jeho práva akcionára, avšak bez bližšej špecifikácie a vecnej súvislosti s napádanými uzneseniami valného zhromaždenia a bez toho, že by preukázal čo i len potenciálne obmedzenie jeho akcionárskych práv. Vyslovil názor, že pokiaľ si odvolací súd osvojil skutočnosti tvrdené navrhovateľom v odvolacom konaní, bez toho, aby tieto boli tvrdené v konaní pred súdom prvého stupňa, zaťažil tým konanie vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nakoľko na uvedené skutočnosti nemal odvolací súd s poukazom na § 120 ods. 4 O. s. p. prihliadať.

Dovolateľ v ďalšom poukázal na skutočnosť, že odvolací súd vyhlásil za neplatné uznesenia riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010 prijaté v rámci bodu 3, 4 a 5 programu, kým uznesenie prijaté v rámci bodu 2 programu ponechal v platnosti. Poukázal tiež na to, že za všeobecný dôvod neplatnosti všetkých uznesení súd označil to, že valné zhromaždenie nebolo zvolané osobami riadne zvolenými za členov predstavenstva. Odvolací súd však okrem rozhodnutia o schválení účtovnej závierky (bod 3 programu), vo vzťahu k ostatným uzneseniam, ktoré tiež určil za neplatné (bod 4 a 5 programu) v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, v čom malo spočívať ohrozenie akcionárskych

práv navrhovateľa pre ich rozpor so zákonom alebo stanovami. Vzhľadom na uvedené dovolateľ považuje rozhodnutie odvolacieho súdu v tomto smere za zmätočné, pretože ak uznesenia prijaté pod bodom 4 a 5 programu boli neplatné len pre vady zvolania riadneho valného zhromaždenia, malo byť za neplatné určené aj uznesenie prijaté pod bodom 2 programu riadneho valného zhromaždenia, ktorého sa predmetný dôvod týkal rovnako. Pokiaľ však toto uznesenie bolo ponechané v platnosti, mal súd podľa názoru dovolateľa uviesť, v čom malo spočívať potenciálne ohrozenie práv navrhovateľa v dôsledku uznesení prijatých pod bodmi 4 a 5 programu riadneho valného zhromaždenia.

Dovolateľ odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že svoje rozhodnutie odôvodnil čisto formálnymi dôvodmi a vôbec sa nezaoberal jeho opakovane vznesenou námietkou (prezentovanou vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 18. 01. 2012, ako aj na pojednávaní konanom dňa 01. 03. 2012), a to, že odporca je jedným z najväčších zamestnávateľov v regióne s dlhodobou tradíciou, zamestnáva viac ako 230 ľudí a dennodenne vstupuje do rôznych právnych vzťahov. Opakovane vyslovil názor, že stanovy odporcu, rozhodnutia dozornej rady pri voľbe členov predstavenstva odporcu, zvolanie a samotný priebeh valného zhromaždenia, konaného dňa 15. 06. 2010 (*správne malo znieť „17. 06. 2010*), netrpia žiadnou takou vadou, ktorá by mala za následok ich rozpor so zákonom, alebo hoci len potenciálne ohrozenie práv navrhovateľa ako 0,458%-ného akcionára. Nie je preto dôvodné ani spravodlivé, aby odporca bol vystavený právnej neistote reálne ohrozujúcej jeho činnosť a zamestnanie vyše dvesto ľudí z dôvodu, že navrhovateľ ako 0,458%-ný akcionár bude podávať žaloby o určenie neplatnosti uznesení valných zhromaždení, prijatých niekoľko rokov spätne bez toho, aby tieto boli v rozpore so zákonom či stanovami, alebo mohli akýmkoľvek spôsobom obmedziť navrhovateľa na právach akcionára. Dovolateľ má za to, že ak sa počas trvania existencie obchodnej spoločnosti vyskytnú nepodstatné porušenia zákona, nie je celospoločenským záujmom ani úmyslom zákonodarcu takéto obchodné spoločnosti vystavovať neprimeranej právnej neistote a ohrozovať tým ich činnosť či existenciu a zároveň zamestnanosť v regióne. Tvrdí, že odvolací súd svojím rozhodnutím bez opodstatneného dôvodu postavil ochranu práv drobného akcionára, ktoré neboli ani len potenciálne ohrozené, nad vôľu vyše 70%-nej väčšiny akcionárov, bez toho, aby zvážil, či porušenie zákona (ak sa aj vôbec v danom prípade vyskytlo) dosiahlo takú intenzitu a vytvorilo takú nerovnováhu práv akcionárov odporcu

a ohrozilo práva navrhovateľa, že bolo nevyhnutné vysloviť neplatnosť napádaných uznesení valného zhromaždenia odporcu.

Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení odporca dovolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1, veta druhá O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch uvedených v § 238 O. s. p. V prejednávanej veci je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v napadnutej časti prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Ako vyplýva z obsahu dovolania, odporca namieta existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., v zmysle ktorého dovolanie možno odôvodniť tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako aj podľa písm. c/, teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Súčasne namietol nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím žalobným návrhom, prvostupňovému súdu doručeným dňa 20. 09. 2010, domáhal určenia neplatnosti uznesení riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010, ktoré boli prijaté

v rámci bodu č. 2, 3, 4 a 5 programu riadneho valného zhromaždenia odporcu, a to z dôvodu, že predmetné uznesenia boli prijaté na valnom zhromaždení zvolanom osobami, ktoré na to nemali oprávnenie. Súd prvého stupňa návrh zamietol dôvodiac, že nezistil porušenie práv navrhovateľa ako aktívne legitimovanej osoby na podanie žalobného návrhu. V tejto súvislosti súd síce konštatoval, že pre neúplnosť stanov odporcu v časti voľby členov predstavenstva bol porušený zákon, avšak k obmedzeniu žiadnych práv navrhovateľa ako akcionára odporcu (ako predpokladu na vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia podľa § 131 ods. 2 ObchZ), nedošlo. Následne, na odvolanie navrhovateľa, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil, že uznesenia riadneho valného zhromaždenia odporcu konaného dňa 17. 06. 2010, ktoré boli prijaté v rámci bodu č. 3, 4 a 5 programu riadneho valného zhromaždenia, sú neplatné, vo zvyšku napadnutý rozsudok potvrdil.

Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v dotknutej časti s poukazom na nelegálnosť konania predmetného valného zhromaždenia, pretože ho zvolali osoby, ktoré boli do funkcie členov predstavenstva zvolené dozornou radou v rozpore so zákonom.

Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom zo dňa 01. 03. 2012 (č. l. 324 - 328), odvolací súd po podaní správy o doterajšom priebehu konania a oboznámení listinných dôkazov, nachádzajúcich sa v súdnom spise, pristúpil k výsluchu právnych zástupcov navrhovateľa a odporcu. Z obsahu ich prednesov, ani obsahu celej zápisnice však nemožno dospieť k záveru, že na pojednávaní bol vykonaný taký dôkaz, týkajúci sa splnenia podmienok pre určenie neplatnosti dotknutých uznesení valného zhromaždenia odporcu, konaného dňa 17. 06. 2010, ktorým je preukázané obmedzenie práv navrhovateľa ako akcionára odporcu.

Podľa § 131 ods. 1 ObchZ, každý spoločník, konateľ, likvidátor, správca konkurznej podstaty, vyrovnávací správca alebo člen dozornej rady môže podať návrh na súd na určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, ak je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou alebo so stanovami. Rovnaké právo má aj bývalý spoločník alebo konateľ, ak sa ho uznesenie valného zhromaždenia týka. Toto právo však zanikne, ak ho oprávnená osoba neuplatní do troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia, alebo ak valné zhromaždenie nebolo riadne zvolané, odo dňa, keď sa mohla o uznesení dozvedieť.

Podľa § 131 ods. 2 ObchZ, súd môže na návrh spoločníka určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia, len ak porušenie zákona, spoločenskej zmluvy alebo stanov mohlo obmedziť práva spoločníka, ktorý sa určenia neplatnosti domáha.

Zákonnou materiálnou podmienkou úspešnosti žalobného návrhu o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia v zmysle vyššie citovaného § 131 ods. 1 ObchZ je preukázanie, že rozhodnutie, resp. rozhodnutia, prijaté na valnom zhromaždení odporcu, mohli spôsobiť obmedzenie práv navrhovateľa ako akcionára odporcu. Nestačí preto existencia formálnej, t. j. procedurálnej vady, konštatovanej odvolacím súdom v jeho odôvodnení, ale je nutné, aby pre vyslovenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia bola splnená podmienka spočívajúca v obmedzení práv navrhovateľa.

Priebeh odvolacieho konania upravuje Občiansky súdny poriadok v ust. § 211 a nasl. s tým, že podanie správy o priebehu doterajšieho konania a oboznámenie s dokazovaním, vykonaným súdom prvého stupňa, za doplnenie alebo zopakovanie dokazovania považovať nemožno, pretože ide o povinnosť, ktorá odvolaciemu súdu vyplýva z § 215 O. s. p. Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O. s. p.). Za dôkaz však nemožno považovať ani vyjadrenia zástupcov účastníkov, ktorí sa síce vyjadrili k písomnému odvolaniu (zástupca navrhovateľa), resp. k písomnému vyjadreniu k odvolaniu (zástupca odporcu), ich účelom je však len vysvetlenie skutkového stavu veci. Prípadne odvolací súd môže doplniť dokazovanie postupom stanoveným v § 213 ods. 4, 5 O. s. p.

K záveru o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia odporcu odvolací súd dospel bez toho, aby skúmal, ktoré konkrétne práva navrhovateľa ako minoritného akcionára mali byť ohrozené, resp. porušené a či sa tak stalo v súvislosti s napádanými uzneseniami. Navrhovateľ v doterajšom konaní totiž namietol obmedzenie jeho akcionárskych práv len vo všeobecnej rovine bez bližšej konkretizácie. Odvolací súd v tomto smere skutočne nevykonal žiadne dokazovanie a je preto potrebné súhlasiť s dovolateľom, že z doteraz vykonaného dokazovania nie je zrejmé, v čom konkrétne mali byť napádanými uzneseniami navrhovateľove práva ohrozené.

V danom prípade teda odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. bez toho, aby vykonal dokazovanie spôsobom uvedeným v § 120 a nasl. O. s. p. a dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p., preto je konanie pred ním postihnuté inou vadou konania v zmysle § 241 ods. 1 písm. b/ O. s. p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K tejto vade konania je dovolací súd povinný vždy prihliadnuť, a to aj v prípade, ak by nebola výslovne uplatnená (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd podľa § 243b ods. 2 veta prvá O. s. p., § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou O. s. p., dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní, v ktorom je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.), bude vecou odvolacieho súdu, aby o odvolaní navrhovateľa po doplnení dokazovania opätovne rozhodol, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. a súčasne rozhodol aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. decembra 2013

JUDr. Alena Priečelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová